

ע"פ אביו וישק לו, עיין באו"ח שם שכתב דאין לעשות ב'ן
למח אחר, כי המת גורש כמסורה ותפנים נפש הנושקת אלא
לו לעקב נשק כי חי הוא, אלא דורמיטא קראתו כיון ונדרם
ע"ש, ועיין תמים דעים סי' קס"ה, מה שנהגו לאחר שנקבר
המת נופלין על קברו ונושקין העפר אינו אלא דרך כבוד
המת כו' ע"ש :

(ט) סגולה לזכור שמו ליום הדין, כבר נדפס בסידורים בשם
של"ה, וס' בונות להאריז וז"ל שאמר בכל יום
בסוף השפ"ע, פסוק המתחיל באות שמתחיל בו שמו ומסיים
באות שמסיים בו שמו, ועיין בס' אורחת חיים בקו"א זל"ה
אבריק מירן לסי' קכ"ב שציון לרש"י מיכה ו' פסוק מ', שכ'
ותושיה יראה שמך מכאן שכל מי שאומר בכל יום מקרא
שמתחיל ומסיים, כמו שמתחיל ומסיים שמו, התורה מצילו
מגיהנם, ע"ש, ועיין באו"ח על התורה ריש פ' וילך פסוק א'
שהביא שם מאמר חז"ל, דאין הרשעים וזכרים את שמם, ועיין
בראשית חכמה שער היראה פרק י"ב וע"ע שם בפרק ב'
וחספר שערות ראשך :

(י) סכנה, עיין רדב"ז ח"ג סי' תרכ"ה, [והוא בפ"ח יו"ד סי'
קנ"ו סק"ז] שב' דא"צ להכניס א"ע לספק סכ"נ
בשביב' דהא"צ לחבירו מסכנת ודאי, דמסקא ידירה ערף
נוראי דחבירו, וציון לס' אגרות או"ב ח"ג, וחשו' יר' אליהו
סי' מ"ג, ע"ש, ועיין בבס"פ פ"א מהל' רוצח היר, ובב"י
ח"ט סוס"י רכ"ו, דהביא לר' הנמירי בשם הירושלמי דמסק
דחייב להכניס א"ע בספק סכנה, וב' ע"ז הב"י דהש"ס, דזה
הוא ודאי והוא ספק ע"ש, אכן עיין בסמ"ע שם סק"ב שכ'
דלכ"ן השמיטו זה בש"ע ורמ"א שם, כיון שר"ף ור"ם ור"א
ומור לא הביאו זה בפסקיהן, ובפ"ח שם סק"ב ב' דבאגרות
או"ב ב' מעם נכון שלא הביאו לר' הירושלמי הנ"ל, משום
דס"ל דתלמודא דירן פליג בהא על הירושלמי, ובהשפעות הביא
לדברי הרדב"ז הנ"ל, וכ' דאולם צריך לשקול הענין היסב
אם יש בו ספק סכנה ולא דקדק ביותר כאותה שאמרו
סו"ס אלו מציאות דף ל"ג ובחז"ם רס"ר רס"ד ס"א דכל
המקדק תמיד כך סופו בא לירי כך ע"ש, ועיין במנחת חינוך
מצוה רס"ו שב' ג"כ דא"צ להכניס עצמו אף לספק סכנה
עבור סכנת ודאי של חבירו, ע"ש, ובקו"א בקומץ מנחה שם
הראה לו תלמידו ד' הרדב"ז הנ"ל, וכתב דמ"ס צ"ע על הרדב"ז
דלא הביא לר' הירושלמי הנ"ל דמפורש דמחויב כני"ל כו',
וצריכים אנו לקבל לר' הירושלמי הנ"ל באימה וצ"ע, ע"ש,
ולדברי אגרות או"ב הנ"ל דרש"ם דילן פליג אירושלמי א"ש,
ועיין באו"ח כלל ג"ס דין ל"ח בסופו שב' וז"ל וסיהו בודאי
גם הוא מסוכן עמו אין לו לסכן גופו, מאחר שהוא חוץ מן
הסכנה, אעפ"י שהוא רואה במיתת חבירו, בדרדשין וחי אח"ך
עמך, ולא מצונו חילוק בין סכנה לטחנה ודאית ע"ש, ועיין
ת' מהרש"ם ח"ב סי' ר"ז שציון למ"ז או"ח סי' שכ"ח סק"ו ור'
א"ר סי' שכ"ב סק"ח וז' מהר"ם שיק יו"ד סי' קנ"ה, ע"ש,
ועיין שד"ח פ' הלמ"ד כלל קמ"ד, ועיין ברשד"ם יו"ד סימן
ר"ד, ע"ש :

(יא) סכנה, העולם תופסין לסכנה ולכבוש מנעלים של מת ומקורו
מ"ר הס"ח סי' רנ"ד שכ' וז"ל, לא יעשה אדם צדקה
בדבר שיש בו סכנה, לא' ניתנו לו מנעלים של מת, ורצה
לחתם לעני, א"ל ואהבת לרעך כמוך, אלא תסכרם לבנותי [שיקיה]
אותם לעצמון שלא יבוא לידי סכנה שום יהודי ויתן המעות
לעני, ע"ש, וראיתי בס' עצמות יוסף שכ' ע"ז דלולי דמסתפינא
היה נ"ל דמ"ס בס"ח שם, וצ"ל של מתה ומקורו מש"ס חולין
צ"ר ע"א לא ימכור אדם לחבירו סנדל כהה בכלל של שחומה,
א' מפני שמתה, ב' מפני הסכנה [שסא מחמת נשיכת נחש מתה והארס
נבלע בעורן וקמ"ל הס"ח] דגם בנזון לעני בחנם דליכא מעם
א' מ"ס אסור משום סכנה, ולפ"ז לא מירי כלל הס"ח
מנעלים של אדם שמת וצ"ע, ע"ש, וכן ראיתי עוד בס' א'
שצירד לומר כן, אבל מאן מפ"ס בסכנה דחמירא מאיסורא,
אבל מ"ס נ"ל דיש דכל הקפידא הוא רק אם המת ה'י
לבוש בהמנעלים בעת חוליו נ"ב דפעמים, דאז נ"ב יש מטעם הנ"ל
דאולי נדבק ונבלע בעור וזעת החולי וכדומה, אבל אם היה
לבוש בהן עוד כעת בריאותו, ומעת שנחלש לא היה לבוש
בהן כלל י"ל דאין קפידא כלל, ועכ"פ בכה"ג יתן איזה סך
לעני בעדו ושופר מצוה לא ידע דבר רע, וצ"ע :

ונ"א תי

(א) סגולה למי שמתו לו בניו ר"ל עיין שה"ג מערכת
גדולים אות ב' בקו"א סק"א דראה בכת"י
לקדוש אחר משם ירושלמי דיקראו לבנו אשר יולד לו, בן
ציון, ויחיה, ע"ש הובא בס' דרך אמונה ומעשה רב והביא עוד
סגולה מהגר"א ז"ל מו"לנא, שהילד אשר יולד אח"כ יקראו
בשם אביו אשר מת לפניו באחרונה בהוספת שם חדש
ויקראו בשם החדש לראשונה ושם המת לאחרונה ויחיה הילד, וסגולה
זאת בדוקה היא כי כן היה מעשה בבית הגר"א ז"ל אשר מתו
ילדיו וכאשר הילדה מחדש עשתה כן וחיה הילד וגם הילדים
אשר ילדה אח"כ חיו [ב"ה בעליות אליהו דף כ"ו, והובא בס'
אמרות שלמה] ועיין פ"ח יו"ד סי' קמ"ו סק"ו בשם אר"י פז
סי' כ"ה כ"ו, ובהשפעות כתב דאם מת לו בן א' אין לקרות
לשני בשם זה משום רע מולא, ע"ש, אך י"ל דבאם קורא
אותו בהוספת שם אחר יתר עם שם אביו אין קפידא, ועיין
שו"ת בית יצחק יו"ד סי' קס"ג שכ' ג"כ לעשות בהגר"א ז"ל
הנ"ל, ועיין שו"ת ר"ח כהן בסופו בקונ"ט שאלת חכם מהג'
גהר"י בהנאון פנים מאירות דתיקון עולם פי' שאין יוכל לגדל
בניו, יקרא שם בנו אחר חיות היער, כגון יעקב הערש או
דוד ל"ב כי היכי דנחית לאורך ימים, ובס' משנת אברהם
כתב שיכתוב לו ס"ת ויועיל לו בעזרה"י ורמז לזה, וזה ספר
ח' דלת ארץ, ע"ש, ועיין שו"ת רמ"ן יו"ד סי' מ"ז, [ובנוף ד"ז
קירות בשם דר"ע מוליה עיין בבית שמואל אע"ז שמות
אנשים אות ח' בשם חוקיה, ובאות י' בשם ישעיה ובמ"ב גמ"ן
שם ס"ק ב"ה באורך, ועיין ת' נטע שורק חו"ד סימן נ', ועיין בפ"ש
דקמן באות ש' ערך שם, פשי"ש באורך] :

(ב) סגולה למי שאין מחקימין אצלו בניו ר"ל עיין בא"ר סי' רפ"ח
בשם ס"ח שיבוא אחר ויאמר לאביו ואמו הא לכם
שקל או ככר ויין, ואני מודה את כנכם שיהיה בני ויחיה, ואין
בו משום נחוש, ע"ש :

(ג) סגולה לרות רעה ר"ל, עיין בבא בתרא צ"א ע"א, אמיה
דשמשון צלפונית, עיין ברש"ל שם שכ' שהוא מוב
מפני רוח רעה, מצאתי עכ"ל, ע"ש :

(ד) סגולה לכבוש את השונא, יוכיר ו' פעמים, אמיה דהמן
אסתלאה בת עורבא, ועיין ב"ב צ"א, עיין מדרש
תלפיות אות א' ענף אמונה בשם שלשלת הקבלה דף כ"א ע"ב
שראה בספרים סגולה זו, ע"ש שביאר ענין זה בטוב :
(ה) סדרה, עיין במהר"ל ה"ל שמחות דאוסר להעביר הסדרה
תוך ו', ועיין ביו"ד סי' ת' ס"א, וש"ך שם ס"ק ר'
דמותר להעביר הסדרה שנים מקרא ואחד תרגום, בשבת שת"ך
ו' ימי אכלו ועפ"מ או"ח סי' רפ"ה בא"א סק"ו, בשם התי"ש,
ע"ש, וכשהוא אונן ע"י לעיל אות א' ס"ק כ"ט, ע"ש :

(ו) פיר, באיזו אופן מותר ליתן סיד על המת עיין ברי"ם ורמ"א
סי' שס"ג, בשם הרשב"א סי' שס"ט ולקמן אות ק'
ערך קבורה, בשם שב"י סי' צ"ו :

(ז) סחורה, בשם שהאב"ל אסור במלאכה כל ו' כך הוא אסור
לישא וליתן בסחורה ולי"ך ממדינה למדינה בסחורה
[ש"פ סיג], וע"ש בסע"י ו', דאם הוא דבר האבד שא"ל ימכור
ימכור מהקדן, נמכרת ע"י אחרים כו' ע"ש, ועיין חכ"א כלל קס"ד סי'
ד' דאם א"א לו לעשות ע"י אחרים מותר ע"י עצמו כיון שהוא
דבר האבד, ולאחר ג"י, ואפי' תוך ג"י כשהוא הפ"ס, והוא
בש"כ מסלאכה, ע"ש, ועיין בקי"ש כלל ר"ט סוס"י ר', דאם
הוא על יחיד, ושפע ש"ק יכול למכור ולקנות ע"י אחרים
ע"ש, [ועפ"ש לעיל אות ו', ערך יציאת האבד מביטו בשם
חת"ס אע"ז סוס"י קע"ג דבר נפלא בזה, ותפארת צבי סי' נ"ו,
ורבר משה סי' ע"א והשיב משה סי' נ"ט] :

(ח) סחורה, אם נודע לו בדרך שהוא אבד ר"ל על אביו,
ובביטו אינם יודעים מאומה, אם בחיוב לשלוח